

BLOKNOT

Varak-ı Mihr ü Vefâ

YAĞMUR ATSIZ

Benim yıllardan beri dikkati çekmek istediğim, ama yine pek çok başka husus gibi laf dinletecek adam bulamadığım hususlardan biri, Türk Basını mensubları olarak mütemâdiyen elâleme "çuvaldız" batırırken arada zahmet edip kendimize de "topluiğne" ucuyla dokunmaklığımız gereğidir. Yanlış anlaşılmasın: Mecâzî anlamda sağa sola çuvaldız saplamak her demokratik ülkede elbet basının aslî görevlerinden biridir. Ama bunu yaparken basının bizzat kendini "kontrol dışı" bir müessese olarak telakkı etmesi kabûl edilemez. Yine demokratik ülkelerde, daha doğrusu "demokratik" sıfatını gerçekden hakkeden ülkelerde, bu kontrol, adı basın konseyi yâhut basın hakem kurulu gibi bir şey olan mekanizmalar tarafından sağlanır. Gerçi bundan bizde de vardır ama, Değerli Oktay Ekşi Ağabeyime saygım eksiksiz bulunmakla berâber, ben bizdeki "Basın Konseyi"nin bu görevi tam olarak yerine getirdiği inancında değilim. Zîrâ o konseyin yönetimi belirli bir gazetenin "kontrolünde" olunca Konsey "kontrol" görevini nasıl hakkıyla yerine getirsin? Hele herhangi bir durumda şikâyet konusu yazar o kontrol mercîini pratikman bağrında barındıran gazetenin yazarı olursa...

Meslek hayâtım boyunca pek çok konuda olduğu üzere bu uyarı konusunda da başarılı olamadım. Dîvan şâirlerinden Kâmî'nin o muhtemelen yegâne ölümsüz ve Türkçe yaşadıkça yaşayacak o hârikulâde "beyt-i berceste"sinde söylediği gibi

"Güle gûşetdiremez nâfile bülbül inler.
Varak-ı mihr ü vefâyı kim okur kim dinler?"

Oysa bana bir nebze kulak veren çıksa hemen anlayacak ki o sözümona girmek istediğimiz veyâ sanki girmek istiyormuş gibi yapıp da aslında hakıykatden girmekten ödümüz kopan, çünkü kazâen girersek ne mal olduğumuzun tabak gibi ortaya çıkacağını çok iyi bildiğimiz "Avrupa Birliği"nin uyum müktesebâtında basının da adam olması meselesi vardır.

Yâni kitle haberleşme organları (MEDYA!) öyle eli kanlı eşkiyâ misâli her aklına esene tasallut etme hakkına mâlik değildir!!!

Aşağıda bu keyfî davranış tarzının ufak bir örneğini okuyacaksınız. Aynı zamanda kendini mağdur hisseden tarafın (bu durumda benim) bütün gayretlerine rağmen o gazetede tek bir düzeltme ve özür satırına bile yer verilmeyişin örneğini...

Bu "minicik" hikâyeye muttalî olanlar, Yağmur Atsız'ın -diğer pek çok başka sebep meyânında- AB'ye niçin ille girmemizi istediğini ve yine onyıllardır neden bu uğurda kalem mücâdelesini verdiğini de belki idrâk ederler...

Las Palmas de Gran Canaria,
28 Aralık 2007

Sayın Soner Yalçın,

30 Eylül 2007 târihli yazınızda bâzı kötü maksadlı yâhut câhil yâhut hem kötü maksadlı hem câhil kimseleri doğru yola getirmek amacıyla ileri sürdüğünüz argümanlar muhakkak ki iyi niyetle kaleme alınmış (mâsûmiyet karînesi!). Ancak bu arada kaş yapayım derken göz çıkarmanız biraz can sıkıcı. Bu metinde sözünü ettiğiniz bir dizi şahsı bir yana bırakıyor ve sâdece Babam Nihâl Atsız'la ilgili hatâlara dikkati çekmek istiyorum:

Bir - Atsız ne "kafatasçı" idi ne de "kan tahlilcisi"...Bu çirkin iddiaları ortaya atanlar, sizin de anlaşılın doğru yola getirmek gayreti içinde olduğunuz kötü niyetli veyâ câhil veyâ hem kötü niyetli hem câhil kişilerdir.

Yazarlar, kendileri incelemeksizin daha önce o konuya dâir yazılmış olan yazıları aynen kopya ederlerse o mesele nisbeten kısa süre sonra "belgelenmiş hakıykat"(!) olur.

Meselâ Türklerin 1915'de birbuçuk milyon Ermeniye kesmiş oldukları iddiası gibi...

Atsız'ın ne kafatasçı ne kan tahlilcisi olduğunu öğrenmek için "İletişim Yayınları"ndan "Modern Türkiye'de Siyâsî Düşünce" adlı dev eserin "Milliyetçilik" cildine ve o cilddeki "Atsız" bölümüne bakabilirsiniz.

Şâyet uzunca metinler okumak zor geliyorsa Târihçi ve Atsız'ın en yakın arkadaşı Yılmaz Öztuna'nın "Türk Târihi'nden Portreler" ("Ötüken Yayınları") adlı kitabını açıp yine Atsız bölümüne gözetebilirsiniz. O sâdece 15 sayfa kadardır.

İki - Atsız gerçekten kafatası ölçerdi ama bunu, kendisine "kafatasçı" damgasını vuranlara inananlarla dalga geçmek için yapardı. Ben bunu "Ömrümün İlk 65 Yılı" adlı kitabımda anlatmış ve bu iş için, aslında kadınların leğen kemiklerini ölçmek üzere vaktiyle nisâiyecilerin kullandığı

bir "havsala âleti"ni kullandığını da ilk kez olarak açıklamışdım. Yazınızın sonunda siz de "havsala âleti"nden bahsettiğinize göre benim kitabımı okumuş olduğunuz anlaşılıyor. Buna rağmen bundan sanki Atsız ciddî olarak ölçüm yapıyormuş gibi bahsetmeniz, ya okuduğunuzu anlamadığınız ya da pek iyi niyetli olmadığınız izlenimlerini doğuruyor ki herikisi de şâyân-ı teessüfdür.

Ayrıca Atsız'ın, sizin îmâ ettiğiniz üzere, Hitler'le de tabii ki hiç bir temâsı olmamıştır. Koskoca Hitler'in Türkiye'deki genç bir yazar ve şâirle ilgilenebileceğini zannetmek, sâfiyet sınırlarını da aşan bir ruh hâletinin ipucu olsa gerek.

Üç - Atsız'ın "dönme" olduğu rivâyeti, 1944 Tûrancılık Dâvâsı'nda savcı iddianâmesinde yer almış, ancak Atsız ve öbür arkadaşları (Alparslan Türkeş, Prof. Zeki Velîdî Togan, Şarkıcı Tarkan'ın Dayısı Fethi Tevetoğlu vs.) o dâvâda İSTİSNÂSIZ bütün suçlama maddelerinden beraat ettiklerine göre bu "dönme" iddiası da hükümsüz kalmıştır.

Kaldı ki bir insanın dönme olması, tıpkı Kürd, Arab, Çerkes, Rum, Ermeni, Fransız etc. olması gibi, o insanın insan olarak değerini ne azaltır ne de çoğaltır. Öyle sanıyorum ki yazınızda siz de bunu kasdediyorsunuz. Ne var ki bir vâkıyı, tamâmıyla değil de sâdece işinize gelen yarısıyla zikredip öbür yarısını meskût geçmeniz bana Bektâşînin, "Sarhoşken câmiye girmeyiniz!" fehvâsının başını atlayıp yalnızca "Câmiye girmeyiniz!" kısmını uygulamasını hatırlatdı.

Netîceten yazınız, kusûra bakmayınız ama, bana Atsız'ın buna benzer vesîlelerle söylediği bir başka sözü de anımsatdı:

CEHELE-İ FECERENİN KARÎHA-İ SABÎHASI...

En iyi dileklerle...Yağmur Atsız

Yağmur Atsız, bu satırlara ne Soner Yalçın'dan ve ne de "Hürriyet"ın Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök'den tek kelimeyle olsun bir cevap alabilmiştir. Sâdece S. Yalçın birkaç hafta sonra kendisine kısa bir not hâlinde, daha başka hangi mevqûterlerde o âlimâne ve hikmet dolu yazılarını ya-yınladığına dâir bilgi iletmiştir. Yâni "Hani Hürriyet'deki herzevekilliklerim kesmiyorsa bunlara da bir göz atın!" kabîlinden...Y.A.

BU DA ATSIZ'IN KÜÇÜK OĞLU BUĞRA ATSIZ'DAN

İngilizcede bir laf vardır: Büyük adamlar fikir yürütürler, vasat adamlar sağdan soldan bahsederler, küçük adamlar başkaları hakkında

konusurlar, efsaneleşmiş şahıslar ise hiç konuşmazlar, sadece içerler. Burada daima başkaları hakkında konuşan, onlara çamur atmaktan adeta zevk alan bir adamdan söz etmek istiyorum.

Bu adamın adı Soner Yalçın. Aslında böyle bir cevap yazıp kendisine değer veriyormuş gibi bir duruma düşmek istemezdim, ama sinek ufaktır ama mide bulandırır misali artık can sıkılmaya başladılar.

Soner Yalçın bana küçükken okuduğum asıl adı Lucky Luke olup da Türkçeye nedense ve üstelik yanlış imla ile Red Kit diye çevrilen resimli romanlardaki Dalton Biraderlerin en büyüğünü hatırlatıyor.

Grat, Bob (Robert) ve Emmett'in ağabeyleri olan Frank Dalton (resimli romanda isimler hatırladığım kadarıyla daha değişikti) ne zaman Red Kit adını işitse sinir krizleri geçirip tabancalarını çeker ve sağa sola hiçbir şeyi gözetmeksizin ateş ederdi. Soner Yalçın da ne zaman kalburüstü bir Türkün adını işitse ona hemen Yahudi, sabetayist, dönme diye ateş püskürüyor. İsteyen kitaplarına bakabilir. Bunu ne için yaptığının ise bir izahını ben bulabilmiş değilim.

Bu hususta ancak bir takım tahminlerim var.

- 1- Kalburüstü insanların seviyesine hiç bir zaman çıkamayacağını bildiğinden onlara çamur atıp kendi seviyesine indirmeye çalışmak,
- 2- Meşhur olmak için Zemzem kuyusuna işeyen Arabı kendine örnek almak,
- 3-Tibbi adını şimdilik çıkaramadığım psikolojik bir rahatsızlıktan muzdarib olmak,
- 4- Türk olmadığı için Türk ve milli olan herşeye düşman olmak ,
- 5- Bilmediğim sebeplerden ötürü herkesi karalamak için bir yerlerden emir almak,
- 6-Zırcahil olmak,
- 7- Ne halt ettiğini bilmemek,
- 8- Ne halt ettiğini gayet iyi bilmek vs.

Bu adam Pazar günleri Hürriyet Gazetesinde makaleler yazıyor. 30 Eylül tarihinde içinde babam Nihal ATŞIZ'in da adının geçtiği bir makale yazdı. Makalenin muhteviyatını burada tekrarlamayacağım, henüz taze olduğu

için meraklananlar açıp bakabilirler.

Bu makalede Soner Yalçın babama "dönme" demektedir. Ben babama Çerkez denildiği, Yalçın Küçük gibi küçük ve zavallı bir şahsiyetin babama İbrani asıllı dediğini, başkalarının da babamın ırkına başka kulplar taktıklarını biliyorum.

Nihal ATSIZ'a komünist diyen dangalaklar da tanıdım. İftira attıkları, yani güneşi balçıkla sıvamaya kalktıkları, ATSIZ'in milliyeti hakkında hemfikir olmadıklarından belli oluyor.

İşin acıklı tarafı kimsenin aklına ATSIZ'ın TÜRK olabileceği gelmiyor. Bir adam hem İbrani asıllı, hem Rum asıllı, hem Çerkez asıllı olamaz. Ama artık bu saçmalıklara bir nokta koymanın vakti geldi. Çünkü artık cidden kabak tadı vermeye başladı.

Ağabeyim Yağmur ATSIZ ve ben Buğra ATSIZ Yalçın Sonere bu makalesi üzerine e-posta ile kısa birer cevap yazarak Hürriyet'teki posta adresine yolladık. Ağabeyimin cevabını diğer sütunlarda okuyacaksınız. Benim cevabım ise şöyle;

29 Eylül 2007

Atsızdan bahseden 30 Eylül makaleniz.

Sayın Soner Beg,

Şarkıcı İsmail Türüt'e cevap vermek istediğiniz makalede babam Nihal ATSIZ'ı da anmışsınız, yakından tanıdığım diğer birçok kimseyi de. Başkaları için konuşmak bana düşmez, ama babam hakkında söylediklerinizin kulaktan dolma bilgilere dayandığı çok belli oluyor. Nihal ATSIZ gönye ile, cedvel ile fotoğraf ölçerek bir insanın ırkı hakkında karar verecek kadar saf veya cahil değildi. Bunu muarızı olan bir takım ahmakların sırf kendisini karalamak için attığı iftiralardan biri olarak kabul etmekte fayda var. Devletin o yıllarda ne yapıp yapmadığını ATSIZ'in bildiğini makalelerinden anlamak kabildir. Sizin onları da bilmediğiniz yazdığınız "Bu bizim iki milliyetçi yoldaş, ellerine cetvel, gönye alıp fotoğrafları ölçerek kimin Türk olup olmadığına karar veriyorlardı. Hatta öyle ki, bunu devletin de yaptığına inanıyorlardı; Türk çıkmadığı için, İsmet İnönü'nün bu raporları "utanıp" yok ettiğini bile söylüyorlardı! Yani atıp tutuyorlardı." Cümlesinden de belli oluyor.

Babamın dönme olduğu yalanınıza gelince: Babam ATSIZ sıkıyönetim mahkemesinde yargılanmayı kendi istemiş ve aynı mahkeme Şevki Mutlugil Paşa başkanlığında babamı beraat ettirmiştir. Dönme olduğuna

dair mahkeme zabtı filan da herhalde sizin ve sair ATsiz muarızlarının muhayyalesinde var olan bir nesne olsa gerek. Zira Gümüşhane vilayetinin Torul kazasının Midi köyünden çıkma olan bir insanın dönme olmasının ne derece mümkün olacağı da Anadoluyu ve dönmelerin nerelerden çıktığını bilmemekten ileri gelen bir cehalet olsa gerek.

1944'de yargılananlardan bugün hayatta olan tek kişi Reha Oğuz Türkkan'dır. Kendisi cevap vermeği gerekli görürse dilediğini yapar. Bahsi geçen diğer şahıslar hakkındaki yanlışlarınızı düzeltmek, tekrar ediyorum, benim görevim değil. Ama ATsiz hakkında iddia ettikleriniz gibi o hususta da yanlışlarınız mevcut. Ağabeyim Yağmur ATsiz'in "Ömrümün İlk 65 Yılı" isimli hatıratında babam hakkında Şevki Mutlugil Paşa'dan da bahs edilerek teferruatlı bilgi verilmekte. Tavsiye ederim. İyi bir gazeteci olduğunuzda şüphem olmadığı için daha iyi araştırma imkanlarına sahip olduğunuzdan da eminim. Dolayısı ile bir şahsa ders vereceğim derken bir çuval inciri berbat etmenizdeki manayı kavrayabilmiş değilim.

Türkiye'de herşeyin olduğu gibi milliyetçiliğin de içi boşaltıldı, dejenere edildi. Gelinek noktayı siz Türkiye'de yaşadığınız için benden daha iyi bilirsiniz. Tek tesellim şimdi de müslümanlığın içinin boşaltılması yolunda atılan emin adımlar. O da bitince belki herkes Türk olduğunu hatırlar, tabii o zamana kadar Türkiye diye bir yapı ortada kalırsa.

Hürmetlerimle

Buğra ATsiz

Aradan epey zaman geçmesine rağmen kahramanımızdan tabii ki bir cevap gelmedi. Geleceğini de sanmıyorum. Bu arada Yenicağ Gazetesinden Aslan Bulut da 3 Ekimde Yalçın Soner'in bu terbiyesizliği hakkında bir makale yazdı. Burada Aslan Bulut babamın bu itham karşısındaki cevabını kendi ağzından söyletiyor. Aynen alıyorum:

Atsız, söz konusu iddianın 22 Temmuz 1944 günü Kâzım Alöç tarafından yapılan sorgusunda gündeme getirildiğini bildiriyor:
"Kazım Alöç, dördüncü göbek babamın Rum olduğunu, çünkü Pontus'tan göçerek Midi köyüne geldiğini söylemiş, bu malûmatın nereden elde edildiği hakkındaki sualime de 'mütehassıslara yaptırılan inceleme ile' diye cevap vermiş fakat bu hayâli mütehassısların kimler olduğunu bildirmemişti. 7 Eylül 1944'te okuduğu son tahkikat kararında ise Rumluğu biraz daha yaklaştırarak dördüncü göbek babamdan üçüncü göbeğe indiriyor ve dedemin babası için 'dönme olduğu mervî [Yalcin Soner'in anlayacağı lisanda 'rivayet edilen' demek] Ahmet' diyor. Biraz Türkiye coğrafyası bilseydi başka yerlerden Gümüşhane vilâyetine bir muhaceret değil, toprağı verimsiz ve taşlık olan Gümüşhane vilâyetinden dışarıya doğru göç olduğunu bilirdi. Biraz istatistik yıllıklarını karıştırmış, eski ihsâî

[Yalçın Soner'in anlayacağı lisanda 'sayımla ilgili' demek] malûmata bakmış olsaydı Türkiye'nin 63 vilâyeti arasında yüzde hesabıyla Türklerin en kalabalık olduğu vilâyetin Gü-müşhane olduğunu görürdü. Tarih ve etnolojiye biraz vukufu olsaydı Gümüşhane vilâyetinin Bayındır Türkleriyle dolduğunu hatırlatırdı. Bütün bunlardan sonra beni bütün psikolojimle tanımak iddiasında bulunan Kâzım beni cidden tanısaydı, eserlerimi okusaydı bende bir dönme torununun psikolojisi bulunmadığını idrak ederdi. Dönme psikolojisinin nasıl olduğunu Kâzım Alöç çok iyi bilir."

Son cümlelerin anlaşılması için okuyuculara (Yalçın Soner nasıl olsa bu gerçeği biliyordur) Kâzım Alöç'ün Çerkez olduğunu hatırlatmakta fayda var.

Kâzım Alöç'ün bu ithamının da temelini olmadığı bilgiyi veren uzmanların kim olduklarının belli olmamasından, önce babamın dördüncü göbek baba-sının, sonra üçüncü göbek babasının Rum olduğunun iddia edilmesinden, ama bütün bunların aslında 'rivayet edildiğinden', Türkçesi 'sahih' olmadığından anlaşılmaktadır. Mahkemeler palavraya ve rivayete dayanarak değil, delillere dayanarak iş görürler. Yalçın Soner'in bu gerçeği bilmemesi imkansız. ATSİZ hakkında yazı yazan bir adamın savcının bu mesnetsiz iddialarının sonuçta kaale alınmadığını da yazması ve okuyucusuna bu bilgiyi vermesi gerekirdi. Bunların Yalçın Soner tarafından yazılmamış olmasının ahlakla ve namusla nasıl bağdaştığının cevabını bu yazıyı okuyanlara bırakıyorum. Burada kasd olmadığını söylemek mümkün mü?

Ortada bir gariplik daha var.

O da Nihal ATSİZ'i ırkçılıkla itham eden bir mahkemenin, yani devletin, kendisinin ırk araştırması yaparak kendi kendisiyle çelişkiye düşmesidir. Bu saçmalık bugün, yani devletin varlığıyla yokluğu arasında belirsizliğin hüküm sürdüğü bir devirde olsaydı, anlardım. Ama bahis konusu devir 1944 yılıdır, yani devletin var olduğu devir. Yalçın Soner'in bu gerçeği de kasıtlı veya cehaletinden sakladığı belli oluyor. Her iki halde de ortaya gene ahlak ve namus kavramlarının yokluğu çıkıyor.

Her hal ve karda Soner Yalçın'ın bu sabatayist saplantısı mı desek, fikr-i sabiti mi desek, en yakınlarının da canına tak etmiş olmalı ki, arkadaşı Güler Kömürcü bile 4 Haziran 2004 tarihli Akşam Gazetesinde çıkan makalesinde kendisine sitem ediyor, işin dozunu kaçırdığını bir lisan-i munasible ima ediyor. Soner Yalçın Güler Kömürcüye demiş ki: "İyi bir gazeteci haber değeri olan herşeyi yazar, duygusal tercih yapmaz". İyi de işkenbe-i kübradan atıp yalan yanlış haber ve hikayeler yaratmak ne mene bir gazetecilik oluyor? Bu kadar fahiş hatanın bir araya geldiği bir makaleden sonra bu adamın yazdıklarına inanan olur mu? Aslında bu

kadar yanlışı bir makalede bir araya getirmek de bir sanat yahut acemi şansı, ama o ayrı bir makale konusu.

Yazının başlığını "Soner Yalçın Diye Bir Adam" koymam bana amcam Necdet Sancar'ın 1944 davası sürerken Savcı Kazım Alöç ile kapışmasını hatırlattı. Duruşma sırasında amcam ile Kazım Alöç arasında söz düelloları nadirattan değildi. Necdet Sancar yazılı savunmasını okuduğu gün Türkçüleri anayasayı çiğnemekle suçlayan savcının sanıklara işkence yaptırmakla bizzat kendisinin anayasayı çiğnediğini belirttiği cümleleri okurken "anayasayı çiğneyen bu adam" dedikten sonra hışımla Kazım Alöç'ün yüzüne bakınca savcı hakime dönerek "Efendim, makamınıza hakaret ediyor" diye şikayet eder. Hakim o sırada savunmasını okumayı durdurmuş olan Necdet Sancar'a çıkışır. Sancar da "Efendim, bu sözlerin neresinde hakaret var?" diye sorunca Kazım Alöç yerinden kalkarak "Efendim, adam diyor!" der. Bunun üzerine amcam Necdet Sancar sükunetle şu cevabı verir: "Efendim, o halde adam lafını geri alıyorum!". Şimdi ben de Yalçın Soner'in kendisine adam dedim diye beni şikayet etmesini bekleyeceğim.

Latife bir yana, ben de şimdi Yalçın Sonere bir iki soru soracağım. 1- Siz ırkçı mısınız ki insanların etnik kökenleri sizi bu kadar ilgilendiriyor? 2- Siz ırken Türk müsünüz? 3- Türk değilseniz etnik kökeniniz nedir? 4- Türkiyede kalburüstü bütün insanları Yahudi veya sabatayist yaptığınıza göre siz de Yahudi veya sabatayist misiniz? Veya dönme? 5- CNN Türk'de gerçek göreviniz nedir? 6- Aslan Bulut'un makalesinin başında sorduğu gibi Türkiyeyi Yahudileştirme hastalığından muzdarib olduğunuza göre, ki arkadaşınız Güler Kömürcü bile bundan şikayet ediyor, Türkiyeyi içine alan psikolojik bir operasyona dahil misiniz, yoksa farkında olmadan mı belirsiz bir mercie, mesela Mossad'a hizmet etmektesiniz? 7- Aydınlik gibi solculuğu ile maruf bir müessesede Doğu Perinçek gibi zekasından şüphe edilemeyecek bir adamla çalışırken bir kaç yıl içinde CNN Türk gibi Amerikan mahsulü bir müesseseye geçmiş olmanızı ne gibi fikri bir doğrultu ile, tabii var ise, bağdaştırıyorsunuz? Bunu sormamdaki sebep Vatan gazetesinden Mine Kırıkkanat'ın 12 Ekim tarihli makalesindeki şu satırlardadır: 25 Eylül 1880 gecesi, New York Times gazetesinde düzenlenen kutlamada kadehler "Basın Özgürlüğü" şerefine kalkarken, yazı işleri yönetmeni ve gazetenin dünyaca ünlü yorumcusu Jonathan Swinton, kızgınlıkla kürsüye fırlayıp, şöyle der: "Tarihten günümüze, Amerika'da özgür ve bağımsız basın var olmamıştır. Bu gerçeğe benim kadar sizler de vakıfsınız. Aranızdan hiçbirinizin, düşündüğünü namusuyla yazmaya cesareti yoktur, çünkü pekâlâ bilirsiniz ki yazarsanız, yayınlanmaz. Bana bu gazete, düşündüklerimi yazmayayım diye maaş veriyor ve hepimiz farkındayız ki, tersini yapmaya kalkarsak kendimizi sokakta buluruz. Gazetecinin görevi, gerçeği yok etmek, göz göre göre yalan üretmek, olayları çarpıtmak ve kamuoyunu para iktidarlarının

hizmetine sokacak biçimde yönlendirmektir. Bizler, basın kulislerinde ipleri elinde tutan muktedirlerin ve zenginlerin itaatkar kuklalarıyız. Yeteneklerimiz, olanaklarımız ve hayatlarımız, bu adamların malıdır. Bizler, düşünce fahişeleriyiz. Bütün bunları, benim kadar siz de biliyorsunuz!" (Kaynak: Labor's Untold Story, R. O .Boyer and H. M. Morais, 1955 / Neveser, Cengiz Özakıncı 2004.) CNN Türk de her ne kadar adında Türk kelimesi geçmekte ise de bir Amerikan müessesesi veya onun kötü bir kopyası sayılır, yoksa adında CNN olmazdı. Yukarıdaki gazeteci tarifine ne kadar uyuyorsunuz? 8- Aklınızdan hiç bir psikiyatriste gözükmek geçti mi?

Sayın Soner, Frank Dalton misali sağa sola mesnetsiz bir şekilde saldırırsanız başkalarının da size karşılık vermesini göze alacaksınız. Entellektüel olmanın yolu ahlaklı ve dürüst olmaktan geçer. Kötü niyetle kale-me alındığı anlaşılan yazılarınızdan entellektüel olmaktan daha çok uzakta olduğunuz anlaşılıyor. Şimdiye kadar size karşılık verilmemiş olması bundan sonra da verilmeyecek anlamına gelmez. Siz öyle sansanız da meydan boş değil. Şahıslarla alıp veremediğiniz varsa bunu ad hominem değil, fikirlerine karşı fikirle yapınız, zira barika-i hakikat müsademe-i efkardan doğar. Fikrin eksik olduğu yerde sadece müsademe çıkar ki bu da medeni insanlara değil, ancak Frank Dalton gibilerine yakışır. Onun da sonu malum. Bir de Maliyeci Cavit gibi vatan hainlerinin astırılması, kuyruk acısı dolayısıyla Türk milletine ve devletine beslenen kin ve nefret ve bu düşmanlıktan dolayı sağa sola saldırma vs, gibi konular açılır ki hiç de hoş olmaz. Onun için herkes haddini bilsin.

Buğra ATSIZ, Kanada, 20 Ekim 2007

30 Eylül tarihli bir makaleye benim 29 Eylülde nasıl cevap verdiğim garib gibi gözükmekle beraber Kanadada yaşadığımı ve saat farkı dolayısıyla Türkiyede 30 Eylülle girilmişken burada henüz 29 Eylül olduğunu hatırlatmakta fayda var.